

Po definiciji, volontiranje je dobrovoljan i besplatan rad u korist drugih ili za opšte dobro zasnovan na idejama samopomoći, uzajamne pomoći i filantropije, a volonteri i volonterke su dobrovoljci koji predstavljaju humanu stranu današnjeg vremena.

Da li je reč o dobrom vaspitanju ili svesnosti da je život pozornica na kojoj se stalno uče nove uloge, tek Jelena Đokić, Budvanka koja živi u Novom Sadu, svoje iskustvo stiče kao volenter u svim za to predviđenim akcijama.

Jelena Đokić je student prve godine turizma na Fakultetu sporta i turizma TIMS u Novom Sadu a na 35. Međunarodnom sajmu turizma u Beogradu februara 2013. godine bila je angažovana kao volonter na štandu Turističke organizacije Grada Novog Sada. Tamo se našla pošto je sa drugaricom sa studija, preko fakulteta saznala za ovu mogućnost i kako sama kaže:

-Ovo mi nije ni prvi ni poslednji put da voloniram, zato što je ovo dobar način da mlad čovek vidi, nauči i „ispeče“ zanat.

Nekako je ovogodišnji moto sajamske priredbe išao na ruku njenim aspiracijama, pošto je tema kultura i kulturna baština, a upravo je to polje njenog najintenzivnijeg interesovanja i nešto čemu bi volela više da se posveti. Za ovu godinu planira da se prijavi za svaku volontersku akciju za koju sazna. Jelena govori engleski i španski jezik, uči italijanski, pri tome pomaže roditeljima, koji su trenutno na Jahorini. U njihovom hotelu „Dva javora“, odsedaju uglavnom porodice, a ona uskače gde god zatreba: za šankom, na recepciji, pomaže radnicima za vreme gužve. Za ozbiljnije stvari je „mlada i to još ne ume“, priznaje Jelena.

Za akcije „na terenu“ u kojima učestvuju volonteri, mladi ljudi imaju mogućnost da saznaju mnogo, nauče mnogo ali treba vremena da se nauči sve, a najvažnije je biti ljubazan i nasmejan, kaže Jelena.

Danas se mladi ljudi sve više uključuju u turizam. Srpski turizam, koji je do početka XXI veka tavorio verujući da se nešto posebno može videti samo negde drugde, ubrzano se razvija u svim segmentima. Udruženje „Mladi u turizmu“ je jedan od svetlih primera kako mladi ljudi, studenti turizma, ali i oni sa drugih fakulteta, mogu da daju svoj doprinos ovom razvoju.

Po mišljenju Jelene Đokić, mladi ljudi bi mogli najviše doprineti ako bi se okrenuli svom mestu, selu, gradu odakle dolaze i koji najbolje poznaju, da počnu od ekologije i da vode računa i vrednuju ono što imaju.

I time je na jednostavan način pogođena suština pravca i orijentacije našeg turističkog potencijala, koji je neosporan, ali koji treba da predstavimo svetu. A kako ćemo ga predstaviti ako je sredina zagađena kesama, plasičnim flašama, deponijama koje kvare kompletan utisak o nečemu. Nekada za čišćenje okoline, od školskog dvorišta pa nadalje, nisu bila potrebna velika sredstva već samo dobra volja nastavnika da decu izvedu iz učionica i jedan čas, sprovedu

radnu akciju i tako na očigledan način pokažu deci, da ako manje bacaju, imaće manje da i skupljati. Vaspitanjem mlade generacije vaspitvate ljude za ceo život, ne zanemarujući ni vaspitni efekat dece prema starijima. To je prva stvar koju smo zaboravili.

Druga stvar je da nismo naučili dovoljno da cenimo ono što imamo, našu istoriju, kulturu, umetnost, prirodu, život na selu, našu hranu, folklor, i mnogo šta drugo. Još pre 100 i više godina Vrnjačka, Bukovička, Ribarska, Soko Banja bile su mesta odmora kraljevskih i imućnih porodica. Tragovi tog vremena su vidljivi na svakom koraku, samo ih treba obnoviti, osvežiti, označiti. Vrnjačka Banja ove godine obeležava 145 godina aktivnog banjskog turizma, Zlatibor 120 godišnjicu zvaničnog početka turizma, Beograd, Novi Sad, Niš, Kragujevac, Kruševac, Kraljevo, Pirot, Subotica, Jagodina i drugi gradovi u Srbiji imaju šta da ponude. Imaju da pokažu i oni manji, kao što je Raška, naslednica starog Rasa, kolevke srednjovekovne srpske države i mesta stolovanja velikog župana Stefana Nemanje, rodonačelnika dinastije Nemanjića. Tu je i Topola sa spomen gradom vožda Karađorđa i zadužbinom Petra I Karađorđevića na Oplencu, Aranđelovac sa luksuznim hotel „Izvor“ i nekada kneževskom i kraljevskom rezidencijom „Stariim zdanjem“ i hotel „Šumadija“, najbolje uređenim hotelom pre Drugog svetskog rata, kada se obnove. A onda i srpsko selo, neotkriven dragulj svetski vredan tursitički proizvod ako se povežu sve njegove dobrobiti: vauh, voda, hrana, ljubaznost domaćina, priroda i sve to sa pefiksom zdravlja. Pa manifestacioni turizam koji je izrodio preko 2.000 priredbi u toku jedne godine na tlu Srbije.

Uloga mladih ljudi u procesu izgradnje turističkih proizvoda je neprocenjiva, jer mladi predstavljaju onu poketačku snagu i „novu energiju“ uz pomoć koje turistički radnici mogu da naprave odlične rezultate. Na kraju krajeva, ipak sve ostaje na mladima, i što ih pre uključimo u realne tokove društvenih zbivanja, uključimo u rad, radimo na njihovoj edukaciji, to ćemo pre moći da uživamo u konkretnim rezultatima.